

вия редъ ловци откриватъ лъва и го накарватъ да стане. Въ този моментъ, споредъ обичая на арабитѣ, ловцитѣ викатъ предизвикателно, стараятъ се да раздразнатъ скрития въ храсталака звѣръ. (фиг. 4.)

фиг. 4. Ловцитѣ изкарватъ лъва отъ скривалището му

Виковеѣ сж докачителни ругатни, като напримѣръ: „О, кучешки синел! Кжде си? Защо се криешъ? Роденъ си отъ кучка и кучета ще раждашъ. Крадецъ! Багабонтинъ! Стани отъ скривалището си! Защо се криешъ, като си толкова храбъръ? Покажи ни лицето си на дневната свѣтлина. Пригответи се за бой, защото ти предстои да се биешъ съ хората, които сж синове на смѣлостъта и приятели на войната!“

Така съ тѣзи дивашки викове лъва се раздразва, излиза отъ скривалището и първата редица ловци стреля. Лъвътъ подскача и попада подъ куршумитѣ на втората редица, а ако и тѣ не успѣятъ, третия редъ ловци довършватъ убийството.

Лъвовете ловатъ и като изкопаватъ голѣми трапове въ форма на кладенецъ. Замаскирватъ отвора на кладенеца и около му издигатъ високъ плетъ, задъ този плетъ, на близко разстояние, издигатъ другъ такъвъ, така че да се образува една пръстеновидна кошара, въ която вкарватъ овце. Презъ нощъта овцетѣ бляятъ и примамватъ лъва.

Той идва, скача високия двоенъ плетъ и попада въ срѣдата, кждето е замаскирана дълбоката яма. Пропадналъ въ ямата дочаква своята смъртъ отъ ловцитѣ.